

ת"פ (חדרה) 5070-06-23 - מדינת ישראל נ' רונן מן

ת"פ (חדרה) 5070-06-23 - מדינת ישראל ע"י נ' רונן מן ע"י שלום חדרה

ת"פ (חדרה) 5070-06-23

מדינת ישראל ע"י

ב"כ עו"ד ליה לבנדה

נגד

רונן מן ע"י

ב"כ עו"ד טל אהרוני

בית משפט השלום בחדרה

[03.02.2025]

כבוד השופט אלכס אחר

גזר דין

הנאשם הורשע על פי הודאתו בעבירות המיוחסות לו בכתב האישום המתוקן וזאת במסגרת הסדר טיעון שגובש בין

הצדדים אשר כלל אך ורק את תיקון כתב האישום, ללא הסכמה עונשית.

בהתאם לכתב האישום המתוקן הורשע הנאשם בביצוע העבירות הבאות:

איומים - עבירה לפי סעיף 192 לחוק העונשין.

החזקת סכין שלא כדין - עבירה לפי סעיף 186(א) לחוק העונשין.

בהתאם לעובדות כתב האישום המתוקן, ביום 28/11/22 עת עבר המתלונן, שהיה באותה העת שכנו של הנאשם, עם

כלבו ברחוב, והדבר הכעיס את הנאשם מאחר ולדבריו הוא סובל מרעש ובנסיבות אלה צעק הנאשם על המתלונן,

והטיח בפניו כי הוא פועל שלא כדין עת הביא למקום מגוריו את הכלב.

בנסיבות אלה משהבין הנאשם כי זו זכותו של המתלונן, החל הנאשם לקלל את המתלונן, ובהמשך לכך זרק הנאשם

ממרפסת ביתו כיסא, אשר נפל סמוך למתלונן. בהמשך לאירועים אלה, לקח הנאשם שני סכיני קצבים, החזיקם מחוץ

לגבולות ביתו או חצריו שלא למטרה כשרה עת אחז בהם ואיים באמצעותם על המתלונן בכך שרץ לעברו והחל

לצעוק עליו. אם לא די בכך הרי שבנסיבות אלה וכעולה מעובדות כתב האישום המתוקן איים הנאשם על המתלונן

בפגיעה שלא כדין בגופו בכוונה להפחידו באומרו: "אני אכנס לבית הסוהר, כשאני אסיים בית סוהר אני גם אדע

להתנקם..."

כאמור לעיל הנאשם הודה בעובדות כתב האישום המתוקן ובהתאם לכך הורשע בעבירות המיוחסות לו בכתב אישום זה וטרם שמיעת הטיעונים לעונש הופנה עניינו, לבקשת בא כוחו, לשירות המבחן לצורך קבלת תסקיר בעניינו כאשר שירות המבחן התבקש בין היתר ע"י ב"כ הנאשם לבחון את האפשרות של ביטול הרשעת הנאשם תוך שילובו בהליך מתאים בחסות שירות המבחן וזאת לאור נסיבותיו המיוחדות של הנאשם כפי שיוצגו בפני שירות המבחן. המאשימה לא התנגדה להפניית עניינו של הנאשם לשירות המבחן, אולם ציינה כי לעמדתה אין להורות על ביטול ההרשעה.

בית המשפט נעתר לבקשת הסנגור והורה לשירות המבחן להגיש תסקיר בעניינו של הנאשם, לצורך כך נדחתה ישיבת הטיעונים לעונש ליום 9/7/24. במועד זה הוגשה הודעה מטעם שירות המבחן לפיה הנאשם אכן הוזמן לשירות המבחן לצורך עריכת תסקיר בעניינו, אולם, בשל שהותו בחו"ל לא ניתן היה להתחיל בהליך האבחון ועל כן שירות המבחן לא הצליח להגיש תסקיר עד למועד הדיון הנ"ל. בית המשפט התבקש לשקול את האפשרות של דחיית מועד הטיעונים לעונש לחודש נובמבר 2024 לצורך השלמת התסקיר.

לאחר ששמעתי את ב"כ הנאשם מצאתי לנכון לקבוע כי אין מקום לאור התנהלות הנאשם לאפשר לו להתייצב פעם נוספת בפני שירות המבחן, שכן מקום בו הוא עצמו לא מגלה עניין בקידום עניינו מול שירות המבחן אין לאפשר לו לתקן מחדל זה פעם נוספת, (ראו החלטתי המפורטת בעניין זה מיום 9/7/24 דיון שהתקיים במעמד הצדדים ללא נוכחות הנאשם).

בהתאם לכך, נקבעה על ידי ישיבת טיעונים לעונש ליום 15/9/24. במועד זה נשמעו טיעוני הצדדים לעונש ולאחר ששמעתי את טיעוניהם, מצאתי לנכון להפנות את עניינו של הנאשם לממונה על עבודות השירות לצורך בדיקת כשירותו לריצוי עונש המאסר בעבודות שירות וזאת כמובן מבלי שהדבר יגביל או יחייב את עמדת הצדדים לעניין העונש וכן את עמדת בית המשפט.

מועד מתן גזר הדין נדחה ליום 7/11/24, אולם בשל קביעות הממונה לפיה הנאשם לא כשיר באופן זמני לביצוע עבודות שירות מפאת מצבו הרפואי, נעתרתי לבקשת ב"כ הנאשם ודחיתי את ישיבת הטיעונים לעונש למועד מאוחר יותר, 22/1/25 ולאחר מכן בעקבות בקשה נוספת נדחה המועד לגזר הדין ליום 3/2/25. ביום 22/1/25 הוגשה חוות דעת מטעם הממונה על עבודות השירות, לפיה הנאשם נמצא כשיר לריצוי עונש המאסר בעבודות שירות.

טיעוני הצדדים לעונש:

ביום 15/9/24 נשמעו בפני טיעוני הצדדים לעניין העונש.

ב"כ הנאשם הדגיש במסגרת טיעונו את חומרת העבירות בהן הורשע הנאשם גם לאחר תיקון כתב האישום את נסיבות ביצוען וכן את הערכים המוגנים שנפגעו כתוצאה ממעשי הנאשם.

לעמדת המאשימה, הנאשם פגע במעשיו בערכים המוגנים של שלווה נפשו, בטחונו של המתלונן ומידת הפגיעה בערכים אלה אינה מבוטלת וזאת לאור נסיבות ביצוע העבירות.

המאשימה ביקשה לקבוע מתחם ענישה שנע בין 12-3 חודשי מאסר לצד הטלת ענישה הצופה פני עתיד, ופיצוי. המאשימה תמכה את המתחם הנ"ל בפסיקה ולאור נסיבותיו האישיות של הנאשם, שאינן כרוכות בביצוע העבירות, בהן גילו, והעובדה כי הוא נטול הרשעות קודמות, ביקשה המאשימה להטיל על הנאשם ענישה ברף התחתון של המתחם.

מנגד, ב"כ הנאשם, הדגיש במסגרת טיעונו, את העובדה כי האירוע מושא הליך זה שבפני, הוא אירוע ספונטני ורגעי, לא תוכנן ע"י הנאשם מראש ומדובר במקרה מצער עליו הנאשם לקח אחריות, הודה בכתב אישום מתוקן, וחסך זמן שיפוטי יקר.

ב"כ הנאשם הפנה את בית המשפט לנסיבותיו האישיות של הנאשם, גילו, מצבו האישי והרפואי, העובדה כי הוא נעדר הרשעות קודמות, לקח אחריות מלאה על מעשיו, וכבר במועד הסמוך לאירוע ניגש לקבל טיפול באמצעות פסיכולוג קליני, שליווה אותו ב-15 מפגשים, אשר התמקדו בשליטה בכעסים, (לעניין זה הוגשה אסמכתא נ/1). בנוסף, הוצגו בפני אסמכתאות התומכות במצבו הרפואי של הנאשם, (נ/2) וכן במצבה הרפואי של אשתו (נ/3).

בנסיבות אלה ביקש ב"כ הנאשם לקבוע כי מתחם העונש ההולם את העבירות בהן הורשע הנאשם נע בין מאסר מותנה לבין מאסר למשך מספר חודשים מצומצם אשר יכול וירוצה בעבודות שירות לצד ענישה הצופה פני עתיד. לדבריו ככל שתוטל על הנאשם ענישה לריצוי בעבודות שירות הרי שהוא עלול גם לאבד את מקום פרנסתו ולצורך כך הציג בפני בית המשפט אסמכתא ממקום עבודתו של הנאשם (נ/4) ממנה עולה כי הנאשם עובד במקום העבודה מזה כ-4 שנים, לפני מספר חודשים עזב את מקום העבודה וחזר בימים אלה למקום עבודתו פעם נוספת. דווח כי הנאשם דמות חשובה במערכת המקצועית משמעותית, חיובי ובעל חשיבות רבה לחברה ואת בין היתר בשל היותו בעל מידות של יחסי אנוש מעולים תקשורת בין אישית גבוהה התמדה נחישות ורצינות.

דיון והכרעה:

תיקון 113 לחוק העונשין, עיגן את הבניית שיקול הדעת השיפוטי והעניק מעמד בכורה לעיקרון ההלימה, היינו קיומו של יחס הולם בין חומרת מעשי העבירה, בנסיבותיו ומידת אשמו של הנאשם ובין סוג ומידת העונש המוטל עליו. בהתאם לתיקון לחוק, על בית המשפט לקבוע את מתחם העונש ההולם למעשה העבירות שביצע הנאשם. לשם כך יתחשב בית המשפט בערך החברתי שנפגע מביצוע העבירה, במידת הפגיעה בו, במדיניות הענישה הנהוגה ובנסיבות הקשורות בביצוע העבירה המפורטות בסעיף 40ט' לחוק העונשין.

לכשייקבע מתחם הענישה, יקבע בית המשפט את העונש המתאים, בתוך המתחם, אשר יוטל על הנאשם וזאת בהתחשב בנסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירה המפורטות בסעיף 40יא' לחוק.

בית המשפט רשאי לחרוג ממתחם העונש ההולם בשל שיקולי שיקום או הגנה על שלום הציבור לפי סעיפים 40ד' ו40ה' לחוק.

אין צורך להכביר מילים אודות חומרת העבירות בהן הורשע הנאשם גם לאחר תיקון כתב האישום שכן כל עבירה חמורה במהותה ובנסיבותיה וודאי כאשר עסקינן בעבירות שחוברות זו לזו כאשר מחד מדובר באיומים ובמקביל בהחזקת שני סכיני קצבים וזאת על רקע כעסו וסערת הרוח בה היה נתון הנאשם.

בפסיקה נקבע לא אחת כי החזקת סכין שלא כדין יכולה בנקל להפוך לאירוע של שימוש בסכין שתוצאותיו עלולות להיות קשות והרסניות. כך למשל ראו ע"פ 5980/15 מדינת ישראל נ' זדה (23.03.16) אמנם שם דובר בעבירה של חבלה חמורה בנסיבות מחמירות אך דברים אלה מתאימים גם כאן בשינויים המחוייבים:

"רבות כבר נפסקו אודות תופעת השימוש בסכינים ושאר סוגי נשק קר כאמצעי ליישוב סכסוכים ומחלוקות, המחייבת תגובה עונשית מחמירה ומסר ברור מבתי המשפט וכלל רשויות אכיפת החוק, תוך מתן משקל משמעותי בענישה לשיקולי הרתעת היחיד והרבים, גם אל מול שיקולים אישיים".

בעבירות של החזקת סכין למטרה לא כשרה, פסיקה עקבית קובעת, כי ככלל יש להטיל בגין עבירת החזקת סכין, גם כעבירה יחידה, עונש של מאסר ממש למעט במקרים חריגים. הסתפקות בעונש צופה פני עתיד אין בה כדי לבטא את חומרת העבירה או להעביר מסר מרתיע ברור, לנאשם ולחברה כולה.

ראו למשל האמור בע"פ 242/07 אובלימוב נ' מדינת ישראל, שם נפסק:

ואכן אין צורך להכביר מילים על כך שסכין קוראת לשולף ולדוקר כשם שפירצה קוראת לגנב; "תת תרבות הסכין" על גילוייה השונים - מהחזקת סכין ועד לשימוש אלים בה - היא אורח תדיר, לא רצוי, בבתי המשפט, לרבות בבית משפט זה; היא כבר גבתה לא מעט חיי אדם, ועל כן אין מנוס מענישה מרתיעה לגביה, בכל גילוייה.

ראו גם דברי בית-המשפט המחוזי בחיפה בע"פ 5953-03-09, אבו לשין נ' מדינת ישראל:

"לא מצאנו עילה להתערב בגזר דינו של בית המשפט קמא. הלכה היא כי בעבירות של נשיאת סכין יש מקום לגזור עונש של מאסר. אמנם קיימים מקרים חריגים בהם לא נגזר עונש כאמור, ואולם בדרך כלל, וגם כאשר מדובר בנאשמים ללא עבר פלילי, גוזרים בתי המשפט עונש של מאסר בפועל על אלו הנושאים על גופם סכין ללא צידוק סביר."

מנגד קיימת פסיקה שמכשירה ענישה שלא על דרך המאסר, אלא במאסר שיכול וירוצה בעבודות שירות ולעיתים, מקום בו קיים תסקיר חיובי והנאשם מופנה להליך טיפולי שיקומי, ניתן יהיה להטיל על נאשם שכזה עונש של מאסר מותנה לצד צו של"צ וצו מבחן.

בנסיבות העניין אני סבור כי מתחם העונש ההולם ביחס לעבירות בהן הורשע הנאשם נע בין מאסר שיכול וירוצה בעבודות שירות לתקופה קצרה וממוקדת ועד 12 חדשי מאסר בפועל לצד מאסר על תנאי קנס ופיצוי במידת הצורך. באשר לנסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירות לקחתי בחשבו את גילו של הנאשם את העובדה שמדובר בנאשם נטול הרשעות קודמות את מועד האירוע חודש נובמבר 2022 ואת חלוף הזמן שבצדו כך גם את העובדה שהנאשם בסמוך לאירוע מצא לנכון לפנות באופן יזום לקבלת טיפול פסיכולוגי מתאים, סיים את הטיפול ועל פי האסמכתאות שהוצגו בפני, הנאשם הפיק תועלת רבה משילובו בהליך טיפולי זה.

בנוסף לא אוכל להתעלם ממצבו הרפואי של הנאשם כפי שזה עולה באסמכתאות שהוצגו בפני וסומנו נ/2 ומצבה הרפואי של אשתו כפי שזה בא לידי ביטוי באסמכתאות הרפואיות שהוגשו וסומנו נ/3. במצב דברים זה אני מוצא למקום את עונשו של הנאשם ברף התחתון של המתחם לצד הטלת ענישה צופה פני עתיד וחיוב בחתימה על התחייבות כספית שיהיה גם בה לצד עונש המאסר המותנה כדי להרתיע אותו מלחזור לסורו.

אשר על כן ולאור כל האמור לעיל אני מטיל בזאת על הנאשם את העונשים הבאים:

1. מאסר למשך 45 ימים אשר ירוצה בעבודות שירות בעמותה למען הקשיש בחדרה, הנאשם יחל בריצוי עבודות השירות ביום 11/2/25 כאשר במועד זה יתייצב לא יאוחר מהשעה 11:00 במשרדי הממונה על עבודות השירות שלוחת צפון לצורך קליטתו.

2. מאסר על תנאי של 3 חודשים למשך 3 שנים והתנאי שהנאשם לא יעבור בפרק זמן זה על אחת העבירות בהן הורשע בהליך זה שלפני.

3. הנאשם יחתום על התחייבות כספית על סך של 5,000 ₪ לפיה יתחייב להימנע מלעבור במשך 3 שנים מהיום על אחת העבירות בהן הורשע בהליך זה שלפני.

ניתן בזאת צו להשמדת מוצגים - סכינים.

המזכירות תעביר העתק מפרוטוקול זה לממונה על עבודות השירות וכך ייעשה גם ב"כ הנאשם.

מוסבר בזאת לנאשם כי במידה ולא יקיים את תנאי ההעסקה כדון, ניתן יהיה להגיש בקשה להפקעת עבודות השירות ובמקרה שכזה עניינו יוחזר לבית המשפט לצורך מתן גזר דין מחדש.

זכות ערעור כדון תוך 45 ימים לבית המשפט המחוזי בחיפה.

ניתן היום, ה' שבט תשפ"ה, 03 פברואר 2025, בהעדר הצדדים.